

satte med Venstremænd. Det er noget, man maa se lige i Øjnene, at det er Regeringens Tilhængere, der blive valgte ved disse Lejligheder. De kunde for saa vidt lige saa godt kaldes regeringsudnævnte som „kongevalgte“, det sidste Udtryk findes slet ikke i Grundloven. Men Meningen med disse Mænds Udnævnelse har hele Tiden været, at Regeringen valgte dem blandt sine Tilhængere. Man maa ikke tro, at de nationalliberale og Godsejerne i sin Tid fik Bestemmelsen om de kongevalgte indført, fordi de ønskede, at Kongemagten særlig skulde have en Fordel. Nej, det var, fordi de ønskede, at den Magt, der da sad — og det var netop dem selv — skulde have en Fordel, at de konservative Interesser derved skulde have en Fordel. Det var Meningen den Gang. Nu er der et Venstreministerium ved Roret, og saa er det en Selvfølge, at Ministeriet sørger for, at der sker Udnævnelser, som støtten den Politik, der er dette Ministeriums. Det er Sandheden lige i Øjnene, og lad os kun være fuldstændig klare over det. I den Henseende mener jeg, der ikke kan være Grund til at bebrejde Ministeriet noget.

Nu blev der sagt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds noget, hvori han upaatvivlelig har Ret. Han sagde først, at der ligger foran os paa Bordene allerede et stort Arbejdsstof — og det gør der —, og saa sagde han fremdeles, at der skulde to Ting til for at føre Arbejdet i Havn og bringe et Resultat. Den ene Betingelse var, at vi gik til dette Arbejde med ærlig og god Villie til at faa et Resultat ud deraf, og det er rigtigt, deri har det ærede Medlem Ret. Den anden var, at Arbejdets Ledere, Ministeriet, nød virkelig Tillid, saa at man trygt kunde give sig til at arbejde under dets Ledelse. Tillid hos Vælgerne, tilføjede det ærede Medlem. Ja, selvfølgelig, thi hos det ærede Medlem eller hans Meningsfæller kan der ikke være Tale om Tillid, de have for længst sagt, at de have aldeles ingen Tillid til Ministeriet, de nære endog Mistillid til det. Der er et æret Medlem (*Slengerik*), der nikker, han har den samme Mistillid. (*En Stemme*: De mene det ikke!) Jo, vel mene de det. Det ærede Medlem for Ringsted har den samme Mistillid, han har sagt det saa ofte, og hvorfor skulde han ikke mene det. Det er klart, at hos disse Medlemmer og deres Partier nyder Ministeriet ikke denne Tillid, men hos Vælgerne er der ikke noget i Vejen. (Afbrydelse.) Jo, mine Herrer, forud for sidste Valg rejste man et voldsomt Postyr i Landet, og her i

Tinget stod den ene af de Herrer efter den anden op og udtalte sin Spaadom om, hvorledes det skulde vise sig, at Ministeriet havde forskertset al Tillid; Vælgerne vilde falde fra os, saa at vi vilde komme ind i et forsvindende Mindretal. Efter Valgene er der ikke Spor af Tvivl om, sagde det ærede Medlem for Ringsted, at vi møde et nyt Ministerium, og for et Øjeblik siden henvendte det ærede Medlem et Tilraab til mig om, at „endnu“ var der ikke saa mange faldne. I dette Tilraab ligger der jo en Forhaabning om, at der snart vil blive flere. Jeg tror det ikke. De ærede Medlemmer forregne sig; de ere saa vant til her i København at læse deres egen Presse og ikke at se ret langt udover Grænserne for dens Omraade, og derfor tro de, at naar de vinde en Sejr i deres egne Blade, maaske i den saakaldte „civiliserede Verden“, er det en Sejr, som i Virkeligheden betyder noget, saa er Ministeriet færdigt. Men de komme nu en Gang til at regne med Forholdene over vort hele Land, og de komme til at regne med Forholdene, som de virkelig ere nu. Og Forholdene ere saaledes i dette Øjeblik, at hvis vi nu gik til Valg, nærer jeg ikke Spor af Tvivl om, at Ministeriet vilde gaa styrket ud af Valgene. Og hvorfor? Fordi vort Folk ønsker de af Ministeriet støttede Sager fremmede, og det ser, at skulle disse Sager fremmes, maa det være under dette Ministeriums Ledelse. Folk se, som det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) meget rigtigt sagde i Gaar, da han saa uforbeholdent gav sin Tilslutning til Ministeriets Ledelse af Sagerne, at der ikke for Øjeblikket var noget andet Ministerium, som bedre kunde fremme disse Sager. Derfor er der ikke Tvivl om, at Vælgerne i Øjeblikket slutte sig baade til Ministeriet og til disse Sager og ville, at der skal gøres et alvorligt Forsøg paa at faa Sagerne fremmede, saa at der kan komme et Resultat ud deraf. Det er Realiteten, som de Herrer komme til at regne med, hvor meget De saa tale om Mistillid til Ministeriet. Det er en Realitet, som De ikke kunne komme udenom.

Jeg ønsker, at disse Sager skulle fremmes, og Ministeriet gaar til Arbejdet for disse Sager med en ærlig Villie, og det takker enhver, der vil være med til at arbejde paa deres Løsning. Jeg tror og haaber, at vi i denne Samling skulle faa adskillige af de store af os fremmede Spørgsmaal løste. Jeg haaber det for Folkets Skyld, fordi vort Folk har godt af netop ved Arbejde at faa Opgaverne løste. Jeg haaber det for Sagerens Skyld, og jeg haaber